

LA SENYERA FEDERAL

Porta-veu de la Joventut Republicana Federal

Any II

REDACCIÓ: August, 14, baixos
ADMINISTRACIÓ: Plassa Olozaga, 10, ent.
No responem dels articles firmats.

Tarragona 8 Mars de 1908

Preus de subscripció
Catalunya y Nacions ibèriques, trimestre, 1'50 pts.
Estranger..... 2'00 »

Nom. 23

LA EDUCACIÓ LAICA

Escola de 1.ª Ensenyansa

Robolledo, 4 baixos

Ensenyansa científica y racional. Clases especials de repàs, reforma de lletra y preparació pera la 2.ª ensenyansa.

S'admeten recomenats y externs

Notes setmanals

Carnaval y quaresma

Ens ha d'esser permès, com a humils cronistes que som, ocuparnos d'aquest petit paréntesi que han obert en la vida ciutadana els darrers jorns esbojerrats de Carnestoltes.

Durant la passada setmana la cosa pública ha passat completament desapercibuda de tothom. Cares y caretes han passat dels aparadors de les botigues al cap dels que sols en divertir-se pensen y hem tingut ocasió de presenciar, per extranya coincidència, fesoimes de cartró tan idèntiques a les que cobrien que no hem pogut menys que somriure ironicament pensant que moltes vegades la casualitat es mare de aconteixements verament originals.

Ens diu un amic nostre que's troba accidentalment a Madrid que en un ball de màscares hi havia dos senyors lluint bonics trajos d'arlequi y que després resultà que ho eren de la política espanyola. Quant sentim que'l bon amic no'ns hagi dit els noms perquè pugem esser coneguts de nostres llegidors!

Després de tot la cosa, aquí a Espanya, ben mirat no te pas cap importància. Estém tan acostumats a veure disfressats de radicals, tot l'any, a tants y tants que a l'hora de demostrarho's treuen la careta que ja no'ns sorprenen les extravagancies d'aquests dies d'esbojarrament y falta de formalitat convinguts de fa molt temps.

L'Església que es una vella institució rutinària tancada a pany y clau dintre el seu antic dogmatisme, enemiga acerrima de tota innovació, contradintse a sí mateixa en allò de l'immortalitat de l'ànima ha posat, aquesta setmana, la cendra als seus creients ab les paraules sagramentals de sempre: *Pulvis eris, pulvis reverteris*.

Y la pols conmoguda s'ha flectat fins a juntarse ab l'altre pols, ab la pols dels anti-higièncs edificis parroquials o conventuals preparantse a fer una vida de abstinència,—públicament al menys,—no menjant carn més que en el cas de haver comprat la autorisadora butlla.

Bó será que ara que tractém de la butlla diguém quelcóm respecte d'ella y dels fins per que fou creada.

Fou creada la butlla—que per aixó se anomena de la Santa Creuada—per un dels papas de la Iglesia romana, d'acord ab els reis de la Europa cristiana, per arbitrar recursos ab que sostenir la creuada contra els infidels fins a rescatar els Sants Llocs de Jerusalém.

Sembla natural y llogic que una volta possessionats d'aquells dones fi la creuada y per tant la butlla y... en efecte, la creuada contra els infidels cessà, més prompte s'en emprengué un'altre contra la butxaca dels creients y per aixó continúa encara en vigor la butlla per més que no sigui ja com se nomena, de la Santa Creuada.

Del Mestre

Lecciones de controversia federalista

XI

Preguntad á cualquiera de los españoles si no sería conveniente que las naciones latinas se unieran y crearan un poder que rigiera sus comunes negocios. Os contestará afirmativamente, y no será extraño que se os manifieste partidario de hacer extensiva la unión á todas las naciones de Europa.

Preguntadle si por este hecho habría de perder España la responsabilidad que hoy tiene y dejar de gobernarse en todo lo que no fuera de carácter internacional por sus actuales instituciones políticas y sus leyes, ó por las que en lo sucesivo quisiera darse: y os responderá que en modo alguno, pues la unión no podría tener por objeto sino el régimen de las relaciones internacionales.

¿De manera, le decís, que si mañana la unión se hiciese, España seguiría teniendo su Constitución, su Gobierno, sus Cortes, su Ejército, su Administración y su Hacienda? Os contestaría afirmativamente, tal vez marcando que no debería consentir la Nación en su vida interior ingerencia alguna del poder que se creara.

¿Tendría, le preguntáis, hasta su Tribunal Supremo ó debería dejarlo al poder de la Unión como poder más alto? No, os responderá, como poder más alto, tendría la Unión un Tribunal Supremo para las cuestiones internacionales; nunca para las que dentro de la Nación se suscitaran, ya en el orden civil, ya en el penal, ya en el político.

Y, ¿en cuanto al Ejército, seguís preguntándole, tendría la Nación libertad absoluta? Absoluta, os dirá, para el mantenimiento del orden interior, no para la guerra. De la guerra y de la paz sería árbitro el poder internacional, no Nación alguna de las unidas.

¿Por qué te asusta entonces la federación? se debe preguntarle. Lo que nosotros los federados pedimos no es más que organización de España sobre estas bases: El poder central ó nacional queremos que sea lo que sería el poder internacional en la unión de los pueblos latinos ó los de Europa; las regiones

queremos que aquí sean lo que serían en la unión latina ó europea las naciones que la compusiesen. El poder nacional queremos que se limite á regir los negocios interregionales, ó sea los nacionales; las regiones queremos que tengan su Constitución, su Gobierno, sus Cortes, sus tribunales, incluso el Supremo, su Administración y su Hacienda. Supremo tribunal queremos que tenga la Nación, pero sólo para las materias interregionales; ejército deseamos que tengan las regiones; pero en la guerra sujeto á la Nación. La Nación y sólo la Nación ha de decidir la guerra y la paz, y sólo la Nación dirigir las relaciones internacionales.

Escandalizanse hoy los periódicos unitarios de que se hable de un Tribunal Supremo catalán y de Cortes catalanas. Por nuestro sistema, rigurosamente lógico, hace más de treinta años que sostenemos que han de tener sus tribunales y sus Cortes, no sólo Cataluña, sino también las demás regiones de España. Lo hemos dicho repetidissimas veces en el Parlamento, en reuniones, en libros, en folletos, en periódicos; ¿cómo antes no se escandalizaban y ahora se se escandalizan? ¿Será porque vean próximo el paso de la teoría á la práctica?

Cortes ha habido en Cataluña, y en Aragón, y en Valencia, y en Navarra, y en Castilla; y Cortes á que había de acudir el rey en demanda de auxilios: A las que nosotros ahora proponemos nu habria de bajar nunca rey ni poder nacional alguno. Tribunales de región, ¿quién ignora que los hubo? Van los unitarios á derrota cierta y segura; por esto levantan ahora la voz y se lamentan como nunca lo hicieron.

F. PÍ Y MARGALL.

Sava cultural (1)

No m'ha corprés ni mica lo rebrebre entre ma correspondencia una postal anònima, doncs aixó deu esser si la firma no m'es coneguda, per la que un senyor de Tarragona que's firma Crehuet, literalment me diu: "Senyor Martorell: vosté es un utópic y un visionari. La dona tal cual es, ja está conforme al nostre gust. Deixila estar que no es convenient sápigam massa.—Seu affm. Crehuet".

Per lo que's veu aquest senyor n'es molt llarc de conveniencies y'm resulta un alienat, si no un comodón. Es a dir, demostra que la seva ruina concupiscentia no l'hi deixa veure mes dones que les que pastura y sacrifica del remat d'altres y les tranynines del seu enteniment (si'n té) l'hi'n fan confondre la bíblica *demonde* Dalila; la depravada Judit y la prostituta Magdala ab les intellectuals Rachel, Arenal y Key.

Segóns ell ja n'están de be les dones, pró jo qu'estimo'l meu civisme en el mon de les idees y jamai he fet la més petita traició a la sincera convicció en

que me mantinc dins del fur psicopedagógic-liberal, dec dirli que prengui per guia lo que a continuació escric, apesar d'esser una trasgresió al meu comès (y no crec fugirne del tema cultural) si es que de la dona, tal qual ell la sent, vulgui ferne un ser que respongui al fi per lo que fou creada.

Y aném al grá, A les persones tímides es possible que'ls escandalisi ma lleal franquesa com exposo els arguments de cultura, pró la mateixa sensillesa com ho faig els vé a demostrar el ple convenciment que tinc de propers resultats.

Jo no soc com el senyor Crehuet que voldria a les dones convertides en vils instruments de plaher, N'hi han molts, per desgracia, que confonen l'amor ab el matrimoni, mentres qu'aquest, moltes de les vegades, sols n'es el resultat d'un somni de copdicia y exigint que sa muller tingui un desconeixement absolut dels secrets del tracte sexual, exigintles també una puresa immaculada, no volen veure qu'ells son verdaders idólatres de la poligamia, del concubinatje mes asquerós.

Molts com aquest senyor volen la dona nua de tota ética de la vida conyugal. Ells volen en la dona un termómetro que reguli els seus instins ab llurs interessos.

Ja es massa tard perquè continui tanta vilesa desconsiderant al sexe débil y olvidant que quina's portá a llum també era dona.

Si per disor n'hi han d'elles que negocien ab son ser, no parlém per elles, puig la porqueria's deixa per que es podreixi; la missió cultural sols es pera aquelles que desnivellades d'intel·ligencia o descuidades d'educació, siguin unitats per sumadas a la gran colectividad social.

Si la dona dels temps bíblics n'era una esclava; si la dels temps mitjevals un moble de llusco; si la del segle XVIII una fanática, y si la del prop passat una sentimental, estém més que convensuts que per la brisa fresca y joliva del present temps, la dona ab l'ajuda de l'acció civilisadora será un ser quins profons contrastes s'haurán tornat harmonia qu'oferrá una infinita diversitat y al ensemps será una, única, íntima y ferma; una rica plenitut y una perfecta senzillesa; una cultura refinada y una naturallesa primitiva, junt a la més profunda feminitat.

Tal dona sabrá apreciar la trascendencia d'un treball científic, de la costosa investigació de la veritat, de la llibertat del pensament y de la creació artística. Per lo mateix que sería més instruída reflexionaria més y ab més claretat que la dona actual, y llavors sería millor, més tendre y més prudent. Mai buscaria apoi en els convencionalismes socials, encara dits virtuts, sino en les lleis de propia naturalesa. Tindria valor pera sostenir ses idees personals y apreciaria les noves propietats dels temps. S'atreveria a manifestar els sentiments qu'avui ofega y dissimula, tornantse hipócrita.

(1) Vegis los nombres 17, 19 y 22.

Així per la dona, tal qual la volém, el sentiment a la vida serà més ferm; s'esperiencia més fonda, sa vida moral, sos sentits, sos anhels de bellesa se desenrotllaran y perfeccionaran prodigiosament. Poseirà una sensibilitat més delicada y vibranta y per'xó podrà gosar y sofrir més que les dones d'avui.

En fi, la dona enmotllada culturalment no sols haurà aprés, sino també olvidat moltes coses, sobre tot les bojeríes que avui li imposen els miserables explotadors socials, el que dirán y sa negrura del cervell.

La societat no té cap dret a fer infelissés y negar les portes de la llibertat a les que convenses del seus equívocs, poden buscar la redempció, vivint aïlladament o agermanantse ab qui millor les entengui.

Avui el divorci es més greu que'l martiri de conjuir ab qui ja no senti o fassi sentir amor pur. Llavors el remei no fora martiri, la dona no fora esclava, no seria un trasto com preté'l senyor Creuhet.

Dignificant a la dona, dignifiquem a l'humanitat. D'ella devenim al mon, per ella al mon vivim. Si no la procurém forta, bona y sabia relativament a ses forces, ni som fills de dona ni ab la dona podem cifrar nostre benestar.

La serp de l'ignorancia la fá viure morint dins les ombres de la por. Obriu prompte'l finestral de la cultura, que hi vegi, que s'ilumini, que Santa Llúcia o'l dimoni del metje l'hi conservin la vista y la claretat si voléu el mon complert!

RAMÓN DE P. MARTORELL-FONT.

San Feliu de Llobregat.

El cens electoral

Si en totes les províncies ibèriques, la confecció del nou cens electoral s'ha portat a terme segons el criteri sostingut per la Junta provincial de Tarragona, podem ben dir que'l sufragi universal ha rebut una mortal ferida, que la migrada llibertat individual de que semblava gaudíem el spanyols, está prompte a desaparèixer, que a passos agerantats torna a implantarse'l sufragi restringit.

¡Quina verganya en plé sigle XX!

Els fallos dictats per la Junta provincial del cens electoral a les reclamacions fetes pels ciutadans que per descuit o altres causes no han sigut inclosos en les noves llistes electorals, tinguenthi perfecte dret per no estar compresos en cap dels cassos que senyala l'article tercer de la llei, constitueix, segons nostre parer, una evident desautorisació de les Juntes municipals ja que en molts dels cassos han resolt contra l'informe donat per dites Juntes municipals, quan son les que mellor poden ésser coneixedores del dret que tenen els reclamants, majorment si aquets no están incapacitats per la llei, y que per lo tant, la falta de inclusió, obeeix tan solzament a una omisió dels encarregats de confeccionar les llistes.

Molts han sigut els que han presentat recurs d'alsada contra aitals resolucions, al senyor President de l'Audiencia Territorial de Barcelona, y, com varem prometre, pera que nostres lectors coneixin l'estranyesa dels fallos dictats per la repetida Junta provincial, publicuem íntegre, a continuació, el recurs interposat pel nostre correligionari En Teodor Llebaria, qui feu les reclamacions pera que fossin inclosos alguns amics nostres.

Diu aixís l'escrit de recurs d'alsada: «Ilmo. Sr. Presidente de la Audiencia Territorial.

Teodoro Llebaria Borja, Procurador, soltero, mayor de edad, vecino de esta ciudad, elector de la Sección 2.ª del Distrito 1.º a V. S. acude y atentamente expone:

Que no estando conforme con la resolución dictada por la Junta Provincial del Censo electoral de Tarragona en mi escrito de fecha 25 de Enero último, en el que, a tenor de lo prevenido en la disposición transitoria 3.ª de la ley electoral de 8 de Agosto último, reclamé fuesen incluidos en las listas de electores del término municipal de esta ciudad los vecinos Prudencio Pena Grifoll, Modesto Vilar Espinach, Federico Ascaso Ferré, Tomás Balboa Carballo, José Torres Costa, Vicente Llorens Samper, Pablo Espinach Ferré, Antonio Marqués Caballé, Lucas Sales Vizcarro, Federico Recasens Cusidó, José Alberich Vilella, José Miret Font, Vicente Marco Coll, Salvador Pontons Alujas, Pedro Iglesias Domenech, Martín Fortuny Mercadé y Antonio Pons Sanfeliu que, siendo mayores de 25 años de edad y llevando más de dos años de residencia según acreditado con el certificado que acompaño, habían sido omitidos al confeccionar las listas, toda vez que no podían haber sido excluidos por no estar comprendidos en ninguno de los casos de incapacidades que define el art. 3.º de la citada Ley; me creo que el caso de interponer ante V. S. el correspondiente recurso de alzada a que me dá derecho la disposición transitoria 6.ª de la repetida Ley, cuyo recurso fundo en las consideraciones siguientes:

1.º Examinada detenida e imparcialmente la Instrucción de fecha 16 de Septiembre último referente a la inscripción de los varones de 22 y más años de edad, resulta que al llevar a cabo el servicio de reparto y recogida de boletines de inscripción no han podido ser cumplimentadas al pié de la letra aquellas disposiciones, y especialmente las definidas en los artículos 6.º 7.º 8.º 9.º y 10.º porque de haberlo sido, no se habría dado el caso de incurrir en tantas omisiones como se ha incurrido, pues la novedad del servicio (y la premura del tiempo con que se ha realizado) no han dejado de ser factores poderosos, tanto por parte de los funcionarios encargados de prestarlo, como para el público, para que fuera interpretada fielmente la idea del legislador.

2.º Al hacer la reclamación ante la Junta Municipal del Censo electoral pidiendo fueran incluidos en las listas de electores los individuos antes relacionados, hice constar en mi escrito, a fin de acreditar el derecho que les asistía para ello, que todos figuraban en las listas electorales del año 1907, citando la Sección y número que les correspondía, sin que ninguno de ellos hubiese perdido la vecindad, cuya cita, previo examen y confrontación y averiguaciones practicadas admitió la Junta Municipal como prueba fehaciente, informando favorablemente la reclamación, por considerarla de justicia.

3.º Reunida la Junta Municipal del Censo para resolver las reclamaciones tuvo a bien no acceder a que fuesen incluidos en las listas electorales los reclamantes, fundando su negativa en que no habían justificado documentalente los años de residencia y el ser mayor de edad, cuyas razones, a juicio del recurrente, no pueden admitirse en el terreno legal, en primer lugar, porque ningún artículo de la Ley define la manera de justificar su derecho a ser incluido en las listas en caso de omisión, como ocurre con los que reclaman, y en se-

gundo término porque hemos de tener en cuenta, que la Junta Municipal, antes de formular el dictamen práctico ya las debidas averiguaciones en virtud de cuyo resultado informó "como se pide".

Además, el criterio sustentado por la Junta Provincial resulta anómalo a todo serlo, ya que no sostiene el mismo con respecto a otras reclamaciones análogas como paso a demostrar.

En el mismo escrito en que hacia la reclamación que motiva el presente recurso de alzada, pedía también fuesen rectificadas los apellidos Galopé por el de Bertrán; Marsá por el de Marta y el nombre de José por el de Joaquín, a cuyas rectificaciones accedió la Junta prescindiendo de todo justificante, puesto que no lo acompañaba y admitiendo como buenas las averiguaciones practicadas por la Junta municipal, a pesar de ser rectificaciones de suma importancia. ¿Como se compaginan, pues, los dos distintos criterios sustentados por la Junta Provincial? Si en las rectificaciones de nombre y apellidos tan importantes como las de que se trata estima la Junta Provincial suficientemente justificada la reclamación con el informe favorable y averiguaciones hechas por la Junta municipal, porqué no ha de estimar también plenamente justificado el derecho a inclusión con las citas que de las listas electores de 1907 se hacen, la comprobación de estas citas y demás averiguaciones practicadas por la Junta municipal?

Es más, la Junta Provincial, al resolver las reclamaciones de que dejo hecho mérito, no se ha ajustado a la letra de la Ley, sino que ha querido interpretar la y lo ha hecho en sentido tan abstracto que de confirmarse su resolución, equivaldría a restringir de una manera indirecta el sufragio universal, lo cual no puede admitirse, ni en hipótesis, que semejante idea concibiera el legislador, máxime cuando por la vigente Ley electoral se declara obligatorio el ejercicio del derecho a emitir el sufragio.

Por las razones anteriormente expuestas en un escrito de fecha 25 Enero último, no justifiqué por medio de certificado la mayoría de edad y años de residencia de los individuos cuya inclusión en las listas electorales se reclama, acompañando aquel documento en el presente escrito el cual debe ser admitido en esta instancia como prueba, ya que en la vía gubernativa a que pertenece esta reclamación, los documentos de justificación y prueba pueden presentarse en todas las instancias, con arreglo a lo dispuesto en la Ley de bases de 19 de Octubre de 1889, cuyas disposiciones no deroga la vigente Ley electoral.

En virtud de lo expuesto, suplico a V. S. que teniendo por presentado en tiempo y forma este recurso de alzada y admitido como justificante el certificado de edad y residencia que se acompaña, se digne revocar el fallo dictado por la Junta Provincial del Censo electoral en 13 de los corrientes y en su virtud, de conformidad con lo informado por la Junta Municipal, se sirva acordar sean incluidos en las listas electorales de este término municipal los vecinos del mismo: Prudencio Pena Grifoll, Modesto Vilar Espinach, Federico Ascaso Ferré, Tomás Balboa Carballo, José Torres Costa, Vicente Llorens Samper, Pablo Espinach Ferré, Antonio Marqués Caballé, Lucas Sales Vizcarro, Federico Recasens Cusidó, José Alberich Vilella, José Miret Font, Vicente Marco Coll, Salvador Pontons Alujas, Pedro Iglesias Domenech, Martín Fortuny Mercadé y Antonio Pons Sanfeliu, por ser así procedente en justicia que pido.

Viva V. S. muchos años.

Tarragona 29 Febrero 1908.—TEODORO LLEBARIA.

Pero no acaba ab els fallos dictats, l'estrany procedir de la Junta provincial dels cens, sinó que hi ha més, hi ha quelcóm més greu, que si no ens ho privés el respecte que'l senyor President de dita Junta ens mereix, calificaríem d'arbitrari. Al presentar al senyor Secretari de la Junta provincial l'escrit de alsada y documents acompanyats al mateix, com a proves o justificants de lo que en el recurs se demana, contestá que per ordre del senyor President, no podia admetre cap justificant y si solzament l'escrit. ¿Podria dirnos el senyor President de la Junta provincial del cens electoral de Tarragona, en quina llei funda la seva negativa a admetre els justificants que s'acompanyen als recursos d'alsada en la vía gubernativa? ¿Es que la llei de Bases de 19 d'Octubre de 1889, l'interpreta'l senyor President ab el mateix criteri que la Junta provincial ha interpretat la llei electoral? ¿Té facultats el senyor President de la Junta provincial del cens, pera derogar, per si y ante si, lo establert en la dita llei de 19 d'Octubre de 1889?

Nosaltres estém convenses que la Sala de lo Civil de l'Audiencia Territorial de Barcelona, una vegada examinats els recursos d'alsada presentats, revocarà'ls fallos dictats per la Junta provincial de Tarragona y especialment en lo que fa referencia al recurs que queda copiat, ja que'l dret dels reclamants a ser inclosos en les llistes electorals no deixa lloc a dubtes com molt imparcial y justament informá la Junta municipal d'aquesta ciutat.

Un casament civil

Per primera vegada a la simpática vila de Torredembarra va efectuarse el dia 29 del passat Febrer un casament purament civil. Fent cas omís de la rutina y de velles preocupacions varen unir-se en indisoluble llas matrimonial sense intervenció de cap capellá, els joves Na Francisca Girol Guasch y En Josep Figuerola Gatell, abdós residents al barri de pescadors a qual ofici se dedica el nuvi.

Molta va ésser l'espectació que l'indicat acte civil va ocasionar en aquella vila. Inútil dir que tots els elements clericals y reaccionaris varen treballar fermament pera que no's portés a cap. Ni afalagances ni menasses varen torcer la voluntat dels nuvis. No en vá el nuvi está acostumat a lluitar contra les tempestats del mar, pera que tant facilmente se dongui per vensut.

Va haverhi el seu petit complot, segons s'ens va assegurar. Va ésser la consigna el tancament de portes y l'ausencia de persones en els balcons durant el tránsit de la comitiva per el carrer principal del poble. Mal devia donarse l'ordre perque cap porta va tancar-se, y en balcons y en finestres y al carrer la gent s'apinyava saludant y aplaudint.

La sala del jutjat municipal resultant petita per el gran nombre de persones que acompanyaven als nuvis va acordarse efectuar l'acte en el saló de sessions de l'Ajuntament, ahont prengueren assiento els senyors Jutge, Fiscal municipal y Secretari. Complerts els trámits legals va extendres la deguda acta que ab els contraients firmaren els seus pares y com a testimonis el Alcalde de la població, nostre entusiasta correligionari En Joaquín Sanmartí y nostre company de redacció En Peré Redón.

El retorn fou una ovació continua.

Reberen els nuvis mil felicitacions, mentre el element jove obsequiava als curiosos ab una pluja de confits.

Anavem en l'alegre comitiva conversant ab aquells bons federals que han convertit el seu Ajuntament en un dels que poden servir de model a tots els de la provincia, sense deutes, ab notables millors en el poble, sapiguent honrar llurs fills predilectes tant com an els que per llurs condicions excepcionals han dignificat el país en que han viscut, com ho demostra el rotulat de plasses y carrers, en el que s'hi llegeix plasses de Pi y Margall y del Doctor Robert, carrers de Eduardo Benot, de Perè Badia, de Mañé y Flaquer. S'ens va ocorre preguntar si els nostres correligionaris eran solidaris y ens contestaren que ho eran ab entusiasme, que varen concorre al memorable Homenatge de 20 de Maig y que seguían ab gran interès el desenvolupament del regenerador moviment de Solidaritat Catalana. Ens digueren que allí el microbi llerrouxista no hi havia fet entrada, que la revolució no la predicaven, sino que la practicaven, com ho demostrava el que ja s'anunciaven altres casaments civils y que ja podia donarse per cert que dintre poc temps en el barri de pescadors se tancarà l'iglesia per falta de concurrencia, y, en cambi, s'obrirà una escola per sobra d'aimants d'instrucció. Aquesta es per nosaltres—ens digueren—la millor revolució.

Arriarem a la caseta blanca, al mitj de la platja, que serà el niu dels que se acabaven de casar, y allí, en punt del sol naixent y tenint per horitzó el magestuós blau del mar llati, se va servir el refresc a uns cent comensals, brindant, en nom de tots els convidats, el ex-President del Comité Federal de Tarragona En Josep Masdeu, qui felicità calurosament als casats feia poc, desitjant la més coral enhorabona.

Fora aquest escrit interminable si tinguéssim de donar compte de totes les persones que varen concorre al acte. Bastará dir que estant afiliat el nuvi al partit federal, va invitá al acte del seu matrimoni civil al Comité del nostre partit, y aquest correspongué al anvit assistinthi tots els individus que'l formen.

A les moltes felicitacions que reberen els joves emancipats de la tutela religiosa uneixin la nostra, desitjant sigui lo seu exemple imitat esperant el dia que sense capellans ni jutges s'uneixin els sers humans sols per el suprem interès del amor correspost.

Exemple digne

Es digne de ferse recalcar lo fet pels diputats socialistes de Bruselles. Han demostrat que tenen tan arrelades les seves idees com convensuts n'están d'elles y que pera propagarles no'ls atemorisa ningú.

Relatarem lo succés.

El ministre de l'Interior del Gabinet catòlic va prohibir la venda, a les estacions, dels periòdics socialistes. D'aixó, naturalment, els diputats socialistes ne protestaren, y varen interpelar al Govern.

El ministre's va negar a derogar la reial orde, y'l diputat Mr. Fournemont, li va dir:

—Está be, senyor ministre. Pro li asseguro que desde demà serán cridats y venuts els nostres periòdics en les estacions belgues.

—Y'ls venedors anirán a la presó,—contestá el ministre.

—No podrà ésser—replicá'l diputat socialista,—perque'ls venedors serém nosaltres y com tenim immunitat no'ns podrán agafar.

Y tal dit, tal fet. A l'endemá sortiren els diputats socialistes cap a varies estacions belgues, a vendre periòdics socialistes, y lo curiós es que'ls venedors vestien levita y barret de copalta.

Aixís es com ens agraden a nosaltres els homes, que lo que senten al cor y lo que prediquen ho posin a la práctica quan la ocasió se'ls hi presenti.

No sempre s'ha de cumplir lo que manen els catòlics, sino lo que manen la conciencia y'l deber. Bélgica, que té fama d'ésser una de les nacions mes catòliques, haurà presentiat un petit acte d'insubordinació al govern catòlic. La raó sempre ha de surar.

Que serveixin de mirall els diputats socialistes belgues!

Adició important

Ja estarán enterats els nostres llegidors del R. D. obligant a posar porteries a les escales de les cases de Barcelona, a l'objecte de veure si's pot evitar en poc o en molt que hi esclatin bombes.

La pensada del Sr. La Cierva es de lo més absurde que pot arriyar a capir la pensa humana. No han d'ésser els porters els policies d'una ciutat, ni se'ls hi pot obligar an els amos de les cases a tenir vigilants casulans que al propi temps ho siguin de la població, com ja hem dit. A no ser que'l govern, empenyat en fer cumplir de totes passades el seu célebre R. D., pagui del pressupost de la Nació els sous dels porters!

No es d'aquesta manera, no, com se trobarán als autors dels barbres atutats. No está desatinada del tot *La Campana Catalana* al dir que'l R. D. aludit serà del tot inútil mentres no s'hi afegeixi un articlet per l'estil:

"Art.º... Si en una misma localidad y por tres veces consecutivas estallaren bombas, causen ó no victimas, quedarán cesantes, *ipso facto*, los altos jefes de policia, el Gobernador de la provincia y el Ministro de la Gobernación, sin derecho á cesantia ni compensación alguna por el cese."

D'aquesta manera, creiem també nosaltres que potser no seria gaire difícil descobrir alguna reminiscencia, al menys, del tan greu assumpte del terrorisme a Barcelona y fóra de Barcelona si's presentés el cas.

Moviment federal

Nostre estimat company de redacció En J. Brú Ferrer, avui a dos quarts de deu de la nit donará en el Centre Federal una conferencia sobre el tema "Nacionalisme y Federalisme".

Plecs y esquinsades

El Carnaval no va inventarse solzament pera'l mon pagá. També n'han de disfrutar, segons se veu, els que passen llurs vides entre'ls claustres y les celdes dels convents.

Y una de les proves, ho es el que un de aquests darrers dies que transcorren baix la suprema autorita de S. M. Carnestoltes, una nena, lluint una capritxosa disfressa y ab un elegant mantón, acompanyada de sa mamá, van internarse en el convent dels pares carmelites.

Comentaris? Para el curioso lector.

Nosaltres sols dirém que hi ha gent que per llurs actes mereixen ésser distingits, com Crist, ab una creu.

Diuen que no va fugir, sino que va tenir qu'ausentarse el Sr. D. Alejandro.

Segui *marxa* sigui *pas-doble*, de totes maneres ell ha confirmat aquelles célebres paraules:

Para valiente yo!

L'anar a enterrar la *sardina* al camp el dia primer de quaresma, o siga'l dimecres que'n diuen de cendra, fins ara era *pecat*. Ja no deu serho quan hi varem veure al Llorito, el dimecres passat, als *padres del Sagrado Corazón* ab els seus alumnes, que hi feien a l'aire lliure una *merienda fraternal*.

Qué li semblaria aquesta proporció al *padre Román*?

Uns individus que varen examinarses pera ingressar a la policia de Madrid, han protestat perque ara se'ls destina a prestar servei a Barcelona.

El principal motiu que aleguen els nous policies, es l'haverlos obligat a saber tots els carrers de Madrid com el *papagayos*. Y ara, ab molta raó la pobre gent, no volen anar a la ciutat comtal perque no coneixen nostre país.

A Espanya ja no ens han de venir de nou aquestes coses, perque es la terra dels *vice-versas*.

No més cal tindre en compte que un ministre tan pot serho d'Agricultura, com de Marina, com d'Estat o de qualsevol altre ram. Lo mateix serveixen pera un *barrido* que pera un *fregado*.

Es una gran habilitat, la dels nostres homes!

Solts y noves

Com ja suposarem, els últims balls de Carnestoltes celebrats en el Centre Federal resultaren lluidíssims de bó de bó. El ball dels *casats* fou dels que fan época y el dels *fadrins*, dels que deixen records agradables per sempre.

Les noies foren obsequiades ab dos artístics regals de la Junta, que foren sortejats entre les que assistiren als balls de la temporada. Pera'ls abonats també hi hagué un preciós premi.

Y ara, fins l'any vinent, perque aquesta época es de *meditació*.

Després de la conferencia que tindrà efecte aquest vespre en el Centre Federal, s'hi celebrarà ball de societat.

Ha sigut objecte de l'aprobació de casi tots els elements l'acord adoptat per el Ajuntament en contra del sufragi corporatiu. Pero no's creguin els nostres llegidors qu'aixó hagi passat a la nostra ciutat, no, que aixó ha sigut a Barcelona.

L'Ajuntament de Tarragona está massa ocupat en altres assumptes, entre ells el fer cumplir ab tota sa integritat les ordenances municipals, que'ls guardes les taten bastant descuidades.

La Comissió organitzadora del "Enterro de Carnestoltes" ens prega fem constar que no tenia cap noticia d'un cartell que figurava en dit acte, aludint a detriminades societats.

Queden complimentats els desitjos de la susdita Comissió.

Després de llarga y dolorosa enfermetat, morí el dilluns últim el qui en vida fou nostre b-nvolgut amic particular y conegut industrial En Josep Martí Revoltós.

Era el finat persona dotada de un caràcter bondadós y amable tracte, com aixís se demostrá en l'acte del seu enterrament al qui hi assistiren nombroses representacions pertanyentes a totes les classes socials.

No militava en cap partit pero els seus sentiments podém dir que eren ben federals.

LA SENYERA FEDERAL que estava representada en l'acte del enterro per nostres companys de redacció Redón y Brú Ferrer, envia a sa desconsolada viuda y germans la expressió del seu sentit condol per pérdua tan irreparable.

El senyor En Rafel Sanromá Gabriel, en atent B. L. M. ens participa la inauguració oficial del seu establiment de Apotecari, situat al carrer de la Unió número 17 baixos.

No podém menys que confessar, encara que indoctes en la materia, que está montat ab tots els avenços compatibles ab els nostres temps y decorat ab un gust exquisit que honra molt al Sr. Sanromá y també an En Josep Olaya que ha dirigit les obres de talla del referit establiment.

Rebin doncs, un y altre, nostra sincera felicitació.

Algúns veïns de la carretera de Barcelona y tranzeunts que de nit han de passar per aquell lloc, han denunciat que a certa hora del vespre surt un *fantasma* desde fa uns quants dies. Convindria ferli entendre an aquell *esperit* que no som ja en els temps de la bruixeria y que aquesta classe de *fantasmes* aviat se fan *desapareixre*.

Tenen la paraula les nostres autoritats.

Durant la present temporada de quaresma la Joventut Federal te el projecte de celebrar converses setmanals sobre diferents temas.

En la sessió celebrada el divendres passat en nostre Ajuntament En Josep Prat continuá fent d'arcalde que's com si diguessim que ho va fer com sempre.

Nosaltres no'n estém gens queixosos perque es de R. O.

Aquesta nit donará un concert únic en l'«Ateneo tarraconense de la clase obrera» el eminent violinista americá En Andreu S. Dalmau.

Dada la fama de que ve precedit tan notable artista, augurém un plé a vessar.

CLÍNICA Y CONSULTORI

PERA LES ENFERMETATS DE LA DONA

Vies urinaries, Cirujia operatoria, parts, electroterapia y análisis

micro-químico d'orina y productos patológicos

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

Doctor Rabadá

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta: De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera'ls pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

Rambla Castelar, 31, principal

GRAN CRIADERO DE CEPS AMERICANS

— DE —

BRÚ Y PEREZ (S. en C.)

Ceps robustos, de grans arrels y primera calitat.

Preus molt econòmics.

Carretera de Castelló (Quatre carreteres, TARRAGONA.

Tipografia Tarraconense, Méndez Núñez, 5

L'oido als sords

Sorolls y derrames de les orelles.—L' acció de l' AUDIPHONE invisible. Innombrables cures.

El descobriment de l' AUDIPHONE invisible pera la curació de la sordera, dels sorolls y remors de les orelles, que a França y a l' extranger, ha causat la més gran emoció, el periódic *La Médecine des Sens*, la descriu magistralment y la nova emoció il·lustrada que acaba de sortir, deu posseir-la tothom.

Dels importants articles publicats per aquell periódic, sobresurt especialment: «Estudi erudit dels sentits de l' oïdo y ls seus orgues».

L' origen y l' exposició de l' AUDIPHONE INVISIBLE; modo de funcionar y son emplen; acció curativa en les afeccions de l' oïdo.

COM. S' ESDEVÉ SORD: correlació inevitable entre la gola, el nas y les orelles; *varies causes de la sordera*, etc.

Un estudi científic de l' anatomia fisiològica de l' orel·la donant l' exacte funcionament de l' orgue auditiu, etc.

D' ont provenen els remors, els rodaments de cap, els derrames de les orelles, etc.

En fi: baix el títol de *Tribuna de les cures*, un grapat d' observacions curioses, de explicacions conmovedores, triades de les més interessants cures y les més recents relatives a la sordera, als remors, derrames d' orelles.

Ab el fi de propagar les excelències de l' AUDIPHONE invisible y del procediment de l' Institut de la Sordera, cada dia

SE REPARTEIX GRATUITAMENT

el periódic *La Médecine des Sens*. Els lectors qu'encara no l' hagin rebut, se'ls prega 'l demanin desseguida al Director de l' *Institut de la Surdité*, 19, rue de la Pépinière, París. *La Médecine des Sens* se'ls hi enviarà franc y sense cap gasto.

Con sult's, tots els dies de les 10 a les 12 del matí y de les 3 a les 5 de la tarde.

LINEA REGULAR DE GRANS VAPORS IBARRA Y COMPANYIA Societat en comandita SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilles, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marin, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdons.

Servei ràpid eventual pera l' Nord d' Espanya, ab escala en els ports de

Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao.

S' admet càrrega y passatger a preus reduïts.

Sortirà d' aquets port el pròxim dijous el magnífic vapor espanyol

Cabo Goriñana

de 2.500 toneladas, capitá Martín Eguiguren. Admetent càrrega y passatgers pera ls esmentats ports.

Consignatari a Tarragona:

En MARIÁN PERES

CARNICERIA DE JOSEP RIBAS

Carn fresca de bou, moltó y anyell.

Se serveixen tota classe d' encàrrecs y provisions.

Cos del Bou, nom. 12.—TARRAGONA

PASTISSERÍA Y COLMAT SARAH BERNHARTD

DE
LLUIS RIOLA

Gran laboratori de rebosteria y tota classe de pastells pera bodes, bateigs, etc.—Complet, assortit en capsetes, especials pera bombons.—Objectes de luxe, xampanyns vins y licors del país y de l' extranger.

Sant Agusti, 19.—Tarragona

FÀBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trencats)

Son molts els que venen braguers pero molt pocs els que 'n saben construir. Costa molt col·locar un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de col·locarlo be es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de col·locació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que desconeixent per complet l' construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trencadures.

EL BRAGUER ARTICULADOR-REGULADOR sist. ma Montserrat, es el més practic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebelds que siguin.

Grans existències de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congènites o de l' infancia y tot lo que 's refereix a Cirurgia y Ortopedia.

Casa Montserrat, Unió, 34.—Tarragona

BODEGA VINÍCOLA DE DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, País y generosos a preus módics. Únic dipòsit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s' expendran a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Teléfono nom. 67.

3, S. Agusti, 3.—Tarragona

GRAN FÀBRICA DE CALSAT

PERA PÀRVULS

CAVALLÉ Y MARQUÈS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94.—TARRAGONA

PALLEJÀ FOTOGRAF

UNIÓ, 18

Casa fundada en 1863

Edifici construït exprofés pera fotografia

Reproduccions, ampliacions, postals, etc. y tota mena de treballs pels procediments moderns mes perfeccionats.

LA JOYA DEL CENTRO

DE
JOSEP RIOLA

22, Rambla de Castelar, 22.—TARRAGONA

Vins de taula, Priorats, Rancis y Generosos.— Oli pur de oliva.— Gran assortit d' ampelles de licors y aiguardents de superior qualitat a preus molt econòmics. Xampany desde 3 a 10 pessetes l' ampolla.

SE SERVEIX A DOMICILI

AIGUES Y SALS DE MEDIANA DE ARAGÓN

Aigua mineral-natural purgant.—Preu de la ampolla 1 pesseta. Sals naturals purgantes, depuratives, diuretiques, aperitives, lacsantes, obtingudes per evaporació espontània de l' Aigua de Mediana de Aragón.—Preu del frasc 2 pessetes.

Capseta Ideal La millor purga a l' alcans de tothom.—Cada capseta conté 25 grams de Sals Naturals; Purgantes de Mediana de Aragón; dosis més que suficient pera una purga: Preu 25 cèntims la capseta.

Sals Naturals perfumades al Thymol pera loció y bany. Sulfatades sódiques, obtingudes per evaporació espontània de l' Aigua de Mediana de Aragón.

Pots de 1/2 kilo, 3'50 pessetes; 1 kilo, 6 pessetes.

Barrils pera 3 bany, 12 ptes.; 5 bany, 15 ptes.; 7 bany, 18 ptes.

Tolietto íntimo de les senyores. Irrigacions vaginales y rentats vulvars ab la solució de les Sals Thymolades, son lo millor remey y més efíca desinfectant pera prevenir y curar les afeccions de l' aparell genital femení.

CAPSETA SALUS contenint 6 paquets pera 6 irrigacions; 1 pesseta.

Sals del Pilar pera preparar la més estomacal y econòmica Aigua de Taula. Sens rival en les afeccions del pàidor, fetge, ronyons y ventrell. Caixa de 10 paquets pera 10 litres d' aigua; 1 pesseta.

Únic dipòsit en aquesta provincia: P. REDON. Plassa d' Olózaga, 10, entressol, TARRAGONA